

Република Србија
МИНИСТАРСТВО
КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА
Београд, Влајковићева 3
Број: 7-00-58/2020-04
Датум: 15. септембар 2020. године

САВЕТ ЗА ШТАМПУ
Датум 07.08.2020
Број 135/2020

САВЕТ ЗА ШТАМПУ
Комисији за жалбе

БЕОГРАД
Краљице Наталије 28

Министарство културе и информисања, на основу члана 19. Статута удружења „Савет за штампу” и члана 2. Пословника о раду Комисије за жалбе, подноси

ЖАЛБУ

Због текста објављеног 10. септембра 2020. године, на првој, другој и трећој страници дневних новина „Курир: најутицајније дневне новине Балкана”, под насловом: „РАСИПНИК – ВУКОСАВЉЕВИЋ УСРЕД ВАНРЕДНОГ СТАЊА И ЗАТВАРАЊА ГРАНИЦА ДАО 3.6 МИЛИОНА ЗА „ПОСРЕДОВАЊЕ У КУПОВИНИ АВИО-КАРАТА”?!” (на другој и трећој страници), у коме су изнете неистините тврдње поводом додељивања уговора, у поступку јавне набавке, најповољнијем понуђачу за услуге посредовања при куповини авио карата и других путних карата за потребе Министарства културе и информисања, којим су грубо прекршене одреде Кодекса новинара Србије, и то:

- одредбе тачке 1. Одељка I (Истинитост извештавања);
- одредбе тачке 3. Одељка V (Новинарска пажња).

Образложење

Министарство културе и информисања указује да су приликом објављивања спорног текста прекршене следеће одредбе Кодекса новинара Србије и то: **одредбе тачке 1. Одељка I (Истинитост извештавања)** према којима је обавеза новинара да тачно, објективно, потпуно и благовремено извести о догађајима од интереса за јавност, поштујући право јавности са сазна истину и држећи се основних стандарда новинарске професије, као и да је право медија да имају различите уређивачке концепте, али је обавеза новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница

које преносе, коментара, претпоставки и нагађања и **одредба тачке 3. Одељка V (Новинарска пажња)** према којој прећуткивање чињеница које могу битно да утичу на став јавности о неком догађају једнако њиховом намерном искривљавању или изношењу лажи.

У конкретном случају, новинар је објављивањем наслова и текста и употребом израза „**дао**” код читалаца изазвао утисак да су средства пренета и да је уговор који је описан у самом тексту реализован. Новинар је у професионалном маниру истражио све релевантне чињенице које су од значаја за тему о којој се пише али није до краја обратио довољну пажњу да прикупљени материјал детаљно проучи и на основу свега изведе закључак. У самој Одлуци о додели уговора у поступку јавне набавке мале вредности дат је преглед битних елемената понуде које су сви понуђачи послали. У понуди која је изабрана као најповољнија јасно се може прочитати податак да је рок плаћања **„45 дана од службеног пријема испостављеног рачуна”**. На основу тог податка може се извести само закључак да обавеза плаћања настаје тек у тренутку протекла одређеног временског рока и испостављеног рачуна. Неспорна је чињеница да се рачун испоставља тек након извршене услуге па није сасвим јасно из којих разлога новинарка тако важне чињенице није узела у разматрање. Пропуштањем да се споменута чињеница наведе је свесно утицање на формирање мишљења оних читалаца који нису били у могућности да се детаљно упознају са предметном набавком.

Уколико је новинарка имала најбољу намеру да до краја открије све детаље везане за тему о којој је написала објављени текст онда је на истом порталу, где је пронашла цитирану Одлуку, могла пронаћи и документ под називом: „Конкурсна документација за јавну набавку мале вредности – услуге посредовања при куповини авио карата и других путних карата” у коме је на петој и шестој страници детаљно описана врста, техничке карактеристике, квалитет, количина и опис услуга (поменуте странице достављамо у прилогу ове жалбе). У објављеном тексту јасно се може уочити да цена карата коју плаћа наручилац не може бити већа од цене утврђене Ценовником авио превозника. То практично значи да уколико би била испостављена фактура са већом ценом наручилац не би дао одобрење за куповину такве карте. Као своју провизију за набавку карата изабрани понуђач је дао износ од 0.02 динара са ПДВ-ом по једној купљеној карти. Све наведено упућује на једини могући закључак да ће средстава, која су опредељена за посредовање при куповини авио карата и других путних карата у свом пуном обиму, а то је 99,9999%, бити искоришћена за куповину самих карата а да ће за посредничку провизију бити опредељен само један миноран део. Из тих разлога није до краја јасан ни став господина Добрашиновића који у одговору на питање новинарке тврди да ће за услуге посредовања бити исплаћено 30.000 еура. Новинарка није обратила довољно пажње, а све у склопу свих расположивих чињеница, и олако дозволила да се пренесе мишљење треће особе не користећи право да потпитањима, упућеним господину Добрашиновићу, покуша да целокупан случај расветли до краја.

Из свега наведеног, а и свих текстова који се ових дана објављују са помпезним насловом да је откривена невероватна афера ненаменског трошења средстава свих грађана Републике Србије од стране министра културе и информисања, стиче се утисак да објављени текстови теже сензационализму, да нису изведени закључци у оквиру свих доступних чињеница и да постоји прикривена тенденциозност у покушају да се грађанима Републике Србије укаже на мањкавост у раду државних органа и њихових руководилаца без праве аргументације.

Министарство културе и информисања предлаже да Комисија за жалбе Савета за штампу изрекне јавну опомену новинару, уреднику и одговорним лицима у дневним новинама Курир, због кршења одредби Кодекса новинара Србије.

У прилогу вам достављамо:

- оригинално издање дневних новина „Курир: најутицајније дневне новине Балкана” од 10. септембра 2020. године,
- Одлуку о додели уговора у поступку јавне набавке и
- извод из Конкурсне документације за јавну набавку мале вредности – услуге посредовања при куповини авио карата и других путних карата (прва, пета и шеста страница документа).

МИНИСТАР

[Handwritten signature]
Владан Вукосављевић